

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

การรักษาด้วยดุอาอ์

التَّداوِي بِالذُّعَاءِ

มารยาทในการขอดุอาอ์ และเวลาแห่งการตอบรับ

บริษัท อัลจุลยา จำกัด
อัจญ์ & อุมเราะฮ์

อัลจุลยา
อัจญ์ & อุมเราะฮ์

อัลจุลยา
อัจญ์ & อุมเราะฮ์

อนิรุทธ์ ช่างเหล็ก (บังบึก) 0813974756
เกษม หอกซ์ด (ครูฮาซิม) 0834645146

แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นการแปลและเรียบเรียงเนื้อหาจากหนังสือ "การรักษาด้วยดุอาอ์" (النَّدَاوِي بِالدُّعَاءِ) ผู้ภาษาไทย เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการขอดุอาอ์ และเวลาอันประเสริฐแห่งการตอบรับ โดยอ้างอิงจากอัลกุรอานอันสูงส่ง และฮาดิษอันบริสุทธิ์ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

เนื้อหาในเอกสารฉบับนี้ประกอบด้วยสองบทหลัก ได้แก่ บทที่หนึ่งว่าด้วยมารยาทในการขอดุอาอ์ จำนวนสิบเอ็ดประการ และบทที่สองว่าด้วยเวลาแห่งการตอบรับดุอาอ์ จำนวนสิบห้าประการ ซึ่งแต่ละประการได้รับการอธิบายพร้อมหลักฐานจากตัวบทศาสนาอย่างชัดเจน

ขอให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากเอกสารฉบับนี้ และนำไปปฏิบัติเพื่อให้การวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อินชาอัลลอฮ์

บทที่ ๑ : มารยาทในการขอดุอาอ์

آدَابُ الدُّعَاءِ

การขอดุอาอ์มีมารยาทที่ผู้วิงวอนพึงประดับตน

เอาใจใส่

และยึดมั่นปฏิบัติ

เพื่อหวังที่จะได้รับสิ่งที่ปรารถนาและสมหวังในความต้องการ ซึ่งจากมารยาทเหล่านี้ ได้แก่

๑. จวยโอกาสในเวลาอันประเสริฐ

เช่น วันอะเราะาะหะฮ์ เดือนรอมฎอน วันศุกร์ และยามสะหฺร (ก่อนรุ่งอรุณ)

๒. จวยโอกาสในสภาพการณ์อันประเสริฐ

เช่น ขณะสุญูด ขณะกอนท้ปะทะกัน ขณะฝนตก และในช่วงระหว่างอะซานกับอิกอมะฮ์

ดังที่อบูฮุรอยเราะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) รายงานว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْتَبُوا الدُّعَاءَ»

“ใกล้ที่สุดที่บ่าวจะอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงเกริกเกียรติเกรียงไกรของเขา

คือขณะที่เขาสุญูด

ดังนั้นจงขอดุอาอ์ให้มาก”

— บันทึกโดยมุสลิม อบูดาวูด และอันนะซาอีย์

๓. หันหน้าสู่กิบลัตและยกมือทั้งสอง

ดั่งที่ญาบิร บินอับดุลลอฮ์ รายงานว่า ท่านรอซูล ﷺ:

«أَتَى الْمَوْقِفَ بِعَرَفَةَ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَلَمْ يَزَلْ يَدْعُو حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ»

“เสด็จสู่ที่ยืน ณ ทุงอะเราะะฟะฮ์ หันหน้าสู่กิบลัต และยังคงวิงวอนเรื่อยไปจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า”

— บันทึกโดยมุสลิม

๔. ลดเสียงให้อยู่กึ่งกลางระหว่างเสียงดังและเสียงเบา

ดั่งที่อบูมุซา อัล-อัซอะรีย (ร่อฎียัลลอฮุอันฮุ) เล่าว่า: เราเดินทางมาพร้อมท่านรอซูล ﷺ

เมื่อเข้าใกล้นครมะดีนะฮ์ ท่านกล่าวตักบิร และผู้คนที่ตักบิรเสียงดังตาม ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ: إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَ لَيْسَ بِأَصَمَّ وَلَا غَائِبٍ، إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ أَعْنَاقِ

رُكَابِكُمْ»

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงผู้ที่พวกท่านวิงวอนนั้น มิได้หูหนวกและมิได้หายไปไหน

แท้จริงผู้ที่พวกท่านวิงวอนอยู่นั้น (ใกล้กว่า) ระหว่างพวกท่านกับคอของพาหนะของพวกท่าน”

— มุตตะพะกุนอะลียฮ์ (บุคอรีและมุสลิม)

๕. ไม่ฝืนใช้सानวนสัมผัสคล้องจอง (สัจญ์อ์)

เพราะผู้ขอควรอยู่ในสภาพอ่อนน้อมนอบน้อม

ซึ่งการฝืนแต่ด้อยค่าไม่เหมาะสมกับสภาพนั้น

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

﴿ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾

“พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าด้วยความนอบน้อมและในที่ลับ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงรักผู้ละเมิด”

(ซูเราะฮ์อัล-อะอ์รอฟ อายัตที่ ๕๕)

แต่หากสัมผัสคล่องจงนั้นมาตามธรรมชาติโดยไม่ฝืน ก็ไม่เป็นข้อห้าม ดังที่ปรากฏในดุอาอ์ของท่านนบี ﷺ

มากมาย

๖. อ่อนน้อม นอบน้อม เกรงกลัว และเปี่ยมความหวัง

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

﴿ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ ﴾

“แท้จริงพวกเขาเป็นผู้รีบเร่งในการทำความดี

และวิงวอนเราด้วยความหวังและความหวาดกลัว

และพวกเขาคือผู้ที่นอบน้อมต่อเรา”

(ซูเราะฮ์อัล-อันบิยาอ์ อายัตที่ ๙๐)

๗. ตั้งใจมั่นในคำขอ มั่นใจในการตอบรับ และมีความหวังอย่างจริงจัง

จากอบูสุรอยเราะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันสุ) รายงานจากท่านนบี ﷺ ว่า:

«أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلِبِ غَافِلٍ لَا»

“พวกเจ้าจงวิงวอนต่ออัลลอฮ์ในขณะที่พวกเจ้ามั่นใจในการตอบรับ

และพึงรู้ไว้ว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับดุอาอ์จากหัวใจที่หลงลืมและเหลวไหล”

๘. เพียรพยายาม ขอซ้ำสามครั้ง และไม่รีบร้อนต่อการตอบรับ

อิบนุมัศอูด (ร่อฎิยัลลอฮุอันสุ) กล่าวว่า ท่านนบี (อะลัยฮิสสลาม) เมื่อขอดุอาอ์ ท่านจะขอสามครั้ง และเมื่อขอสิ่งใด ท่านก็ขอสามครั้ง

๙. กล่าวต่อละวาตต่อท่านรอซูล ﷺ

อับดุลลอฮ์ บินมัศอูด (ร่อฎิยัลลอฮุอันสุ) เล่าว่า: ฉันละหมาดอยู่ โดยมีท่านนบี ﷺ อนุบ์กร และอุมัร ร่วมอยู่ด้วย เมื่อฉันนั่งลง ฉันเริ่มด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์ ตามด้วยศอละวาตต่อท่านนบี ﷺ แล้วจึงขอดุอาอ์เพื่อตนเอง ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า:

«سَلْ تُعْطَهُ، سَلْ تُعْطَهُ»

“จงขอเถิด ท่านจะได้รับ จงขอเถิด ท่านจะได้รับ”

ท่านสะฮ์ล บินอับดุลลอฮ์ กล่าวว่า: "การศอลละวาตต่อมุฮัมมัด ﷺ คืออิบาดะฮ์ที่ประเสริฐที่สุด เพราะอัลลอฮ์ทรงรับดำเนินการเองพร้อมเหล่ามลาอิกะฮ์ แล้วจึงสั่งใช้บรรดาผู้ศรัทธา ในขณะที่อิบาดะฮ์อื่นๆ ไม่เป็นเช่นนั้น"

อบูซุลัยมาน อัค-ดาร์อนีย์ กล่าวว่า: "ผู้ใดประสงค์จะขอความต้องการต่ออัลลอฮ์ จงเริ่มด้วยศอลละวาตต่อท่านนบี ﷺ แล้วขอความต้องการของตน จากนั้นปิดท้ายด้วยศอลละวาตอีกครั้ง เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบรับสิ่งที่อยู่ระหว่างศอลละวาตทั้งสอง และพระองค์ทรงประเสริฐเกินกว่าจะปฏิเสธสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น"

ท่านอุมัร บินค็อฎ็อบ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) กล่าวว่า: "ดุอาอ์จะถูกกั้นไว้ได้พ้ จนกว่าจะมีศอลละวาตต่อท่านนบี ﷺ เมื่อมีศอลละวาตแล้ว ดุอาอ์ก็จะถูกยกขึ้น"

๑๐. ไม่ผูกดุอาอ์กับเงื่อนไข "หากพระองค์ทรงประสงค์"

เช่น กล่าวว่า "โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงอภัยแก่ฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์" หรือ "โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงประทานริซกีแก่ฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์" ตามคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَعِزِّمِ الْمَسْأَلَةَ، وَلَا يَقُولَنَّ: اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّهُ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ»

“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านขอคูอาฮ์ จงตั้งใจมั่นในการขอ และอย่ากล่าวว่: **ไอ้อัลลอฮ์** หากพระองค์ทรงประสงค์ ก็โปรดประทานแก่ฉัน เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดบังคับพระองค์ได้”

— บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ จากฮาดิษของอนัส (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ)

อิบนุฮะญูรในหนังสือ

"ฟัตห์อัลบารีย์"

กล่าวว่า:

ความหมายคือ

การผูกกับเงื่อนไขนั้นใช้กับกรณีที่ถูกขอสามารถถูกบังคับได้

จึงเป็นการผ่อนภาระให้เขาและแสดงว่าผู้ขอจะไม่ขอเว้นแต่ด้วยความพึงพอใจของเขา

ส่วนอัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ

ทรงสูงส่งเหนือสิ่งนั้น

และอีกความหมายหนึ่งคือ

"ในนั้นมีลักษณะของการไม่จำเป็นต้องการสิ่งที่ขอ"

๑๑. อย่าขอ (สาปแช่ง) ตัวเอง

จากญาบิร (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

« لَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَىٰ أَمْوَالِكُمْ، لَا تَوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ

سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ»

“พวกเจ้าอย่าขอ (สาปแช่ง) ตัวเอง อย่าขอต่อลูกๆ ของพวกเจ้า อย่าขอต่อทรัพย์สินของพวกเจ้า

เกรงว่าพวกเจ้าจะตรงกับช่วงเวลาที่อัลลอฮ์ทรงประทานสิ่งที่ขอ แล้วพระองค์จะทรงตอบรับให้แก่พวกเจ้า”

— บันทึกโดยมุสลิม

ดังนั้น ใ้พี่น้องผู้มีเกียรติ จงระวังจากการขอร้ายต่อตัวท่าน ญาติๆ และทรัพย์สินของท่าน เพราะคุณอาจตรงกับช่วงเวลาแห่งการตอบรับ แล้วก็จะถูกตอบรับ ครั้นเมื่อสิ่งที่หวาดกลัวเกิดขึ้นจริง ความเสียใจในภายหลังย่อมไร้ประโยชน์ จงฝึกฝนของท่านให้วิงวอนแต่สิ่งดี ความถูกต้อง และความสำเร็จเถิด

บทที่ ๒ : เวลาแห่งการตอบรับดุอาอ์

أَوْقَاتُ الْإِسْتِجَابَةِ

ดุอาอ์เป็นสิ่งที่พึงกระทำในทุกเวลาและทุกขณะ ไม่จำกัดเวลาหรือสถานที่ใดเป็นการเฉพาะ แต่มีสภาวะอันประเสริฐและช่วงเวลาอันสูงส่งซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษในการตอบรับดุอาอ์ จากเวลาเหล่านี้ได้แก่

๑. คำคืนอัลก็อดร์

อัลกุรอานอันสูงส่งได้ยืนยันถึงความประเสริฐของมัน อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴾

“คำคืนอัลก็อดร์นั้นประเสริฐกว่าหนึ่งพันเดือน”

(ซูเราะฮ์อัลก็อดร์ อายัตที่ ๓)

๒. วันอะเราะะฟะฮ์

ตามคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ»

“ดุอาอ์ที่ดีที่สุดคือดุอาอ์ในวันอะเราะะฟะฮ์”

— บันทึกโดยอัตติรมิซีย์

๓. เดือนรอมฎอน

ตามคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةً لَا تُرَدُّ»

“แท้จริงผู้ถือศีลอด เมื่อขณะละศีลอด มีดุอาอ์หนึ่งซึ่งจะไม่ถูกปฏิเสธ”

— บันทึกโดยอัลบัยฮะกี

๔. คืนวันศุกร์ วันศุกร์ และเวลาในวันศุกร์

ส่วนคืนวันศุกร์ มีคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ต่ออาลี (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ว่า:

«إِنَّ فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ سَاعَةً الدُّعَاءِ فِيهَا مُسْتَجَابٌ»

“แท้จริงในคืนวันศุกร์มีเวลาหนึ่งซึ่งดุอาอ์ในเวลานั้นจะถูกตอบรับ”

— บันทึกโดยอัครมิซีย์

ส่วนเวลาในวันศุกร์ มีตัวบทที่รายงานสืบทอดมาอย่างมากมาย (มุตะวาติร) ว่า:

« فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، سَاعَةٌ لَا يَسْأَلُ الْعَبْدُ فِيهَا رَبَّهُ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ »

“ในวันศุกร์มีเวลาหนึ่ง ซึ่งบ่าวจะไม่ขอสิ่งใดต่อพระเจ้าของเขา เว้นแต่พระองค์จะประทานให้แก่เขา”

๕. ยามดีกของกลางคืน

จากอบูอุมามะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) เล่าว่า มีผู้ถามว่า: ใ้ท่านรอบุซอูดอฮ์ ดูอาอีใดที่ถูกต้องได้ยืนมากที่สุด?

ท่านตอบว่า:

« فِي جَوْفِ اللَّيْلِ »

“ในยามดีกของกลางคืน”

— บันทึกโดยอัครมิซีย์ และระบุว่าป็นฮาดีษหะซัน

๖. เวลาสะหฺร์

คือช่วงสุดท้ายของกลางคืน อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾

“และบรรดาผู้ขออภัยโทษในยามสหัสหฺร”

(ซูเราะฮ์อาลิอิมรอน อายัตที่ ๑๗)

อบูฮุร็อยเราะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) รายงานว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ

لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيهِ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟»

“พระเจ้าของเราทรงเสด็จลงสู่ฟ้าชั้นดุนยาทุกคําคืน ในช่วงที่เหลือหนึ่งในสามสุดท้ายของกลางคืน แล้วทรงตรัสว่า: ผู้ใดวิงวอนข้า ข้าจะตอบรับเขา? ผู้ใดขอจากข้า ข้าจะให้เขา? ผู้ใดขออภัยโทษจากข้า ข้าจะอภัยแก่เขา?”

— บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์และมุสลิม

๗. ขณะอะซาน

จากชะฮีด บินชะฮัด (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«تَنْتَانِ لَا تُرَدَّانِ: الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ الْبَاسِ حِينَ يَلْتَحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا»

“สองสิ่งที่จะไม่ถูกปฏิเสธ คือ ดูอาอ์ขณะอะซาน และในยามสงครามเมื่อทั้งสองฝ่ายประจัญบานกัน”

— บันทึกโดยมาลิก อับดุลวาฮิด อิบน์ฮิบบาน และอัลฮากิม (อับดุลวาฮิดเพิ่มเติมว่า: และในขณะที่อยู่ใต้สายฝน)

๘. ระหว่างอะซานกับอิกอมะฮ์

จากอนัส (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«لَا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ»

“ดูอาอ์ระหว่างอะซานกับอิกอมะฮ์จะไม่ถูกปฏิเสธ”

ผู้คนถามว่า: เราควรกล่าวสิ่งใด ใ้ท่านรอซูลลลอฮ์? ท่านตอบว่า:

«سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»

“จงขอความปลอดภัย (อาฟิยะฮ์) ในโลกนี้และโลกหน้าจากอัลลลอฮ์”

๙. ขณะอิกอมะฮ์

จากญาบิร (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«إِذَا تُوِبَ بِالصَّلَاةِ فَتُحْتَبَرُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَاسْتُجِيبَ الدُّعَاءُ»

“เมื่อมีการเรียกร้องผู้การละหมาด (อิคอมะฮ์) ประตูแห่งฟากฟ้าก็จะเปิด และดุอาอ์ก็จะถูกตอบรับ”

— บันทึกโดยอัสมัด

คำว่า "อัส-ดัชวีบ" ในที่นี้หมายถึง อิคอมะฮ์

๑๐. หลังการละหมาดฟัรฎู

จากอบูอุมามะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) มีผู้ถามท่านรอซูล ﷺ ว่า: ดุอาอ์ใดถูกได้ยินมากที่สุด? ท่านตอบว่า:

«جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَدُبْرُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوبَةِ»

“ในยามดึกสุดท้ายของกลางคืน และหลังการละหมาดฟัรฎู”

— บันทึกโดยอัสดีรมิซีย์ และระบุว่า เป็นฮาดีษหะซัน

๑๑. ขณะสุญูด

จากอบูซุรรอยเราะฮ์ (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุ) ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»

“ใกล้ที่สุดที่บ่าวจะอยู่กับพระเจ้าของเขา คือขณะที่เขาสุญูด ดังนั้นจงขอดุอาอ์ให้มาก”

— บันทึกโดยมุสลิม

๑๒. ขณะอ่านอัลกุรอาน

โดยเฉพาะเมื่ออ่านจบ (คือตมฺ) จากอิมรอน บินฮุคัยยอน (ร่อฎีอิลลอฮฺอ์นฮฺ)
 ท่านได้ผ่านชายผู้หนึ่งซึ่งอ่านอัลกุรอานแล้วขอ (ทรัพย์จากผู้คน) ท่านจึงกล่าว "อินนาลิลลาฮิ
 วะอินนาอิลัยฮิร่อฎีอุน" แล้วเล่าว่า: ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَلْيَسْأَلِ اللَّهَ، فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ»

“ผู้ใดอ่านอัลกุรอาน จงขอต่ออัลลอฮ์เถิด เพราะแท้จริงจะมีกลุ่มชนที่อ่านอัลกุรอานเพื่อขอจากผู้คนด้วยมัน”

— บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และระบุว่าป็นฮาดีษหะซัน

๑๓. เมื่ออิมามกล่าว "วะลัฎฎอลลีน"

ตามคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ، فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِبْكُمْ اللَّهُ»

“เมื่ออิมามกล่าว "ซ็อยริลมีฆูฎิบิอะลัยฮิม วะลัฎฎอลลิน" พวกท่านจงกล่าว "อาะมีน" อัลลอฮ์จะทรงตอบรับพวกท่าน”

— บันทึกโดยมุสลิมและท่านอื่นๆ

๑๔. ขณะดื่มน้ำซัมซัม

จากอิบนุอับบาส (ร่อฎิยัลลอฮุอันฮุมมา) ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า:

«مَاءُ زَمَزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ، إِنْ شَرِبْتَهُ تَسْتَشْفِي بِهِ شَفَاكَ اللَّهُ، وَإِنْ شَرِبْتَهُ لَشَبِعَكَ أَشْبَعَكَ اللَّهُ، وَإِنْ شَرِبْتَهُ لَقَطَعَ ظَمُّكَ قَطَعَهُ اللَّهُ، وَهِيَ هَزْمَةُ جِبْرِيلَ وَسُقْيَا إِسْمَاعِيلَ»

«น้ำซัมซมนั้นเพื่อสิ่งใดที่ผู้ดื่มต้องการ หากท่านดื่มเพื่อรักษาโรค อัลลอฮ์จะทรงรักษาท่าน หากท่านดื่มเพื่อให้อิ่ม อัลลอฮ์จะทรงทำให้ท่านอิ่ม หากท่านดื่มเพื่อดับกระหาย อัลลอฮ์จะทรงดับกระหายของท่าน มันคือการเคาะของญิบรีล (ที่ทำให้หน้าฟูไหล) และน้ำดื่มของอิสมาอีล”

“น้ำซัมซมนั้นเพื่อสิ่งใดที่ผู้ดื่มต้องการ หากท่านดื่มเพื่อรักษาโรค อัลลอฮ์จะทรงรักษาท่าน หากท่านดื่มเพื่อให้อิ่ม

อัลลอฮ์จะทรงทำให้ท่านอิ่ม หากท่านดื่มเพื่อดับกระหาย อัลลอฮ์จะทรงดับกระหายของท่าน

มันคือการเคาะของญิบรีล (ที่ทำให้หน้าฟูไหล) และน้ำดื่มของอิสมาอีล”

— บันทึกโดยอัตตารอฎฎันนียะและอัลฮากิม

อัลฮากิมเพิ่มว่า: เมื่อดื่มน้ำซัมซัม จงกล่าวว่า:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا وَاسِعًا، وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ»

“โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอต่อพระองค์ ซึ่งวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ ปัจจุบันยังชีพอันกว้างขวาง และการเยียวยาจากทุกโรคภัย”

๑๕. ขณะมุสลิมรวมตัวกันในวงซิกิร

ตามคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

« لَا يَفْعَدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَعَشِيَّتُهُمُ الرَّحْمَةُ، وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ

اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ»

“ไม่มีกลุ่มชนใดนั่งรำลึกถึงอัลลอฮ์ เว้นแต่มีลาอิกะฮ์จะรายล้อมพวกเขา ความเมตตาจะปกคลุมพวกเขา ความสงบสุข (สะกีนะฮ์) จะลงมายังพวกเขา และอัลลอฮ์จะทรงเอ๋ยถึงพวกเขาท่ามกลางผู้ที่อยู่ ณ พระองค์”

— บันทึกโดยมุสลิมและท่านอื่น ๆ จากอบุซุรรอยเราะฮ์

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

และคำขอสุดท้ายของเราคือ บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก